

Krajowe i regionalne izby gospodarcze (non-profit)

w ujęciu społecznej gospodarki rynkowej

Podmioty należące do uspołecznionej części gospodarki rynkowej podjęły decyzję o powołaniu krajowej i regionalnych izb gospodarczych w zakresie społecznej gospodarki rynkowej, zgodnie z Ustawą o izbach gospodarczych z dnia 30 maja 1989 roku.

Idea tworzenia takich izb zrodziła się w dyskusjach prowadzonych w środowisku Fundacji Przestrzeni Obywatelskiej Pro Publico Bono, Związku Miast Polskich, Związku Powiatów Polskich oraz wśród środowisk naukowców z UJ w Krakowie oraz Uniwersytetu Warszawskiego, jak i organizacji wyróżnionych w konkursie Pro Publico Bono, w tym Fundacji Barka. W tej sprawie odbyło się kilka spotkań w Krakowie, Poznaniu, w Kołobrzegu, Olkuszu, Zarzeczcu, Augustowie i Niepołomicach w ostatnich 2-ch kwartałach 2009 r. z udziałem samorządowców, firm prywatnych oraz przedstawicieli przedsiębiorstw społecznych, które były zainteresowane powoływaniem izb społecznej gospodarki rynkowej.

W dobie światowego kryzysu finansowego inspiracją w poszukiwaniach była Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 lutego 2009 r., Encyklika Caritas in Veritate z 29 czerwca 2009 r. Papieża Benedykta XVI oraz Konstytucja RP, w szczególności artykuł 20 Konstytucji o społecznej gospodarce rynkowej. Inspirująca w tym zakresie była też debata w Trybunale Konstytucyjnym w dniu 16 grudnia 2009 r. rozpoczynająca dyskusję wśród środowisk intelektualistów mającą na celu przygotowanie debaty publicznej na temat społecznej gospodarki rynkowej.

Dotychczas dyskusje na temat społecznej gospodarki rynkowej podejmowane były sektorowo np. niektóre środowiska organizacji wyodrębniały ekonomię społeczną jako przestrzeń dla podmiotów non-profit (stowarzyszenia, fundacje) dążąc do dwu-stronnego porozumienia – paktu, jedynie ze stroną rządową pomijając innych partnerów, zarówno publicznych jak i społecznych np. samorządy i związki pracodawców itp. Po 20 latach doświadczeń w budowaniu demokracji i wolności gospodarczej należy powrócić do konstytucyjnej zasady społecznej gospodarki, do idei samorządu gospodarczego (profit i non-profit) w tym izb gospodarczych non-profit. Należy uznać, że cele te można zrealizować jedynie w podejściu interdyscyplinarnym oraz szerokim partnerstwie różnych środowisk i instytucji zarówno publicznych jak i prywatnych.

Izby Gospodarcze mogą powoływać podmioty prowadzące działalność gospodarczą. Wśród podmiotów z obszaru społecznej gospodarki rynkowej do Izby Gospodarczej mogłyby należeć fundacje i stowarzyszenia prowadzące działalność gospodarczą (przedsiębiorstwa społeczne), spółdzielnie socjalne, spółki z o.o. non-profit i inne podmioty zarejestrowane, oprócz KRS, również w rejestrze przedsiębiorców. Szczególnie ważne jest, to że podmioty

prowadzące działalność gospodarczą non-profit realizują również działania na rzecz integracji, dialogu, solidarności społecznej oraz współpracy różnych partnerów (patrz art.20. Konstytucji RP)

Zaplanowano powołanie izby krajowej, a następnie izb regionalnych „społecznej gospodarki rynkowej” pod nazwą „izby gospodarcze przedsiębiorczości społecznej”.

Zgodnie z ustawą izba krajowa dotyczy zakresu terytorialnego większego niż obszar województwa, liczba założycieli powinna wynosić co najmniej 100.

Regionalne izby gospodarcze mogą być utworzone, jeżeli taką inicjatywę podejmie co najmniej 50 podmiotów prowadzących działalność gospodarczą na obszarze obejmującym województwo.

Zebrania założycielskie powołania krajowej izby gospodarczej, oraz izb regionalnych w obszarze społecznej gospodarki rynkowej zaplanowali wymienieni partnerzy w okresie pierwszego kwartału 2010 roku.

Poznań, październik 2009.

Tomasz Sadowski

Fundacja Pomocy Wzajemnej Barka

Poznań, październik 2009.